

Krentenbomen en blauwe bes

De reeën zijn kenmerkend voor Eerde, maar wanneer we van de fauna op de flora overstappen, kan hetzelfde van de krentenbomen en van de Amerikaanse Blauwe Bes gezegd worden. Die Amelanchier Canadensis, door de volksmond algemeen krentenboom genoemd, werd waarschijnlijk een honderdvijftig jaar geleden van Canada aar ons land gebracht. In elk geval was aan het begin van deze eeuw de toestand zo, dat Eerde en het Drentse Dwingelo in ons land de enige plaatsen waren, waar deze, in Europa zeldzame

boom groeide. De laatste tientallen jaren werd hij van Ommen uit wat meer verspreid, maar de bakermat van deze Amelanchier Canadensis bleef toch het landgoed Eerde. Nergens zijn de bomen zo groot als hier en wanneer ze zich in de late April- of vroege Meidagen in hun sneeuw witte bloesemkleed hullen, zijn de bossen rondom het kasteel plots een wondere, tere schoonheid. Die bloei duurt kort, slechts enkele dagen en zo moeten de liefhebbers van deze bloesempracht op hun hoede zijn om het verrassend schouwspel niet te missen. De laatste jaren werden zij echter geholpen door de radio en dat de spoedige aankondiging gewaardeerd werd, bleek dit voorjaar wel, toen op de dag, volgend radiobericht, om en bij duizend auto's geparkeerd stonden in de omgeving van Eerde.

De biologen staan voor een raadsel wanneer zij zich verdiepen in de historie van "Eerde en de Blauwe Bes". Deze Amerikaanse plant, de "Highbush Blueberry"

(*Vaccinium Corymbosum*), deed in 1923 haar intrede in ons land, toen de heer G.J. Borgesius een aantal proeven nam op een terrein bij Smilde. Het werd een succes, maar het wonderlijke was, dat de kweek op andere plaatsen niet wilde gelukken, tot Baron van Pallandt in 1933 wat zadjes kocht en de kleine plantjes later uitpootte in een stuk vochtige veengrond, dat reeds een goede voedingsbodem was gebleken voor prachtige verwilderde azalea's en rhododendrons.

In dit kleine natuurpark deed de Blauwe Bes het uitstekend en wat de ervaren kwekers niet gelukte, gebeurde hier: de Blueberries groeiden als kool, verwilderden zelfs zonder aan kwaliteit te verliezen en schonken elk jaar een heerlijke oogst aan vruchten, welke aan onze gewone bosbes doen denken, maar fijner van smaak en groter zijn. De wilde struiken op Eerde (nergens anders vindt je ze in Europa) hebben vaak vruchtjes met een doorsnede van 2 cm en wat dit betekent, zal u duidelijk zijn, wanneer ik vertel, dat vakhensen in Amerika, het land van herkomst, met heel veel moeite een "record-bes" van 2,5 cm gekweekt hebben.

(Bron: Boekwerk "Het Landgoed Eerde" door G.J. Lugard Jr. En H.W. Alma uit 1950)

Radio

Als het krentenboompje bloeit, is het pas echt lente...

Langs de wegen en in de parkbossen van landgoed Eerde staan de krenten weer volop in bloei.

De vroegere baron liet altijd op de radio omroepen dat mensen weer bloeiende krenten konden kijken op Eerde.